



Posudek školitele na bakalářskou práci Elišky Zykmondové „Regionální diferenciace struktur současného obyvatelstva v Euroregionu Egrensis“

Předkládaná bakalářská práce Elišky Zykmondové „Regionální diferenciace struktur současného obyvatelstva v Euroregionu Egrensis“ je tvořena 44 stranami. Textová část práce je rozdělena do pěti hlavních kapitol, včetně úvodu a závěru. Na konci práce pak nechybí poměrně rozsáhlá tabulková příloha.

Euroregiony, jakožto uměle vytvořené administrativní celky sloužící k rozvoji periferních příhraničních regionů a podporující přeshraniční spolupráci mezi sousedními státy, se na první pohled mohou zdát jako relativně homogenní celky. Tato zdánlivá celistvost tak může vést k domněnce, že na tomto poměrně geograficky malém území budou i jiné znaky charakterizující tento region, včetně reprodukčního chování, podobné. Státní hranice však toto území odděluje minimálně na dva odlišné regiony. Rozdílný vývoj v jednotlivých státech, spojený s historicko-politickými, ale i ekonomickými souvislostmi, tak často tento relativně homogenní celek často diferencuje.

Autorka se zaměřila na postihnutí demografického vývoje obyvatelstva v Euroregionu Egrensis, který v sobě zahrnuje českou a německou část území. Vzhledem k poměrně obtížně dostupným zdrojům dat bylo přistoupeno k detailní analýze regionální diferenciace v období až od konce 90. let 20. století do současnosti, což se však pro zachycení hlavních souvislostí či odlišností zdá být jako dostačující.

V teoretické části, která se rozkládá na dvou hlavních kapitolách, se Eliška Zykmondová nejprve zabývá samotným pojmem euroregion a vývoji přeshraniční spolupráce jak v evropském měřítku, tak i v České republice. Posléze je přiblížen vývoj ve studovaném regionu, avšak v širších souvislostech, především historických.

Čtvrtá kapitola se již zabývá porovnáním regionální diferenciace demografického vývoje v Euroregionu Egrensis. Samotná analýza byla značně ovlivněna dostupností vstupních dat. Zde je nutné vyzdvihnout snahu autorky při vyhledávání potřebných údajů, kdy bylo použito celého spektra metod sběru dat, často za nutnosti osobního jednání s relevantními osobami, což vedlo k získání běžně nedostupných dat. Díky takto získaným datům tak autorka postupně mohla vzhledem k charakteru regionu poměrně podrobně – a po demografické stránce korektně – zanalyzovat regionální diferenciaci pohlavně-věkové struktury obyvatelstva a procesů porodnosti, úmrtnosti a migrace pomocí základních demografických ukazatelů. Za zmínku zajisté poukázat na snahu postihnout vývoj diference na dvou stupních řádovostní úrovně – jak okresů, tak i jim nadřazeným regionům. Co by se však této stěžejní kapitole překládané práce dalo vytknout, je skutečnost, že se jedná převážně pouze o analýzu založenou na pouhém slovním porovnání vypočtených hodnot bez jakékoliv další statistické analýzy, která by mohla nastínit určitý trend v otázce zvyšování či snižování regionální diferenciace v rámci Euroregionu. Pro lepší ilustraci některých ukazatelů by mohlo být také využito vizuální podoby formou kartogramů. V Závěru práce autorka shrnuje základní poznatky, ke kterým během svého studia došla, a zároveň formuluje určitá doporučení pro výkonné orgány Euroregionu Egrensis.

Celkově se dá konstatovat, že Eliška Zykmondová, i přes značné množství překážek souvisejících s nedostupností a nesrovnalostí vstupních dat pro analýzu podobného typu, dokázala relativně úspěšně demonstrovat schopnost práce s daty, výpočtu základních demografických ukazatelů a jejich následného zhodnocení. Co však autorka nedokázala dovést do zdárného konce, a to i přes upozornění školitelem, je práce s literaturou, resp. citacemi – v průběhu práce je citována asi jen polovina zdrojů ze závěrečného seznamu, kde naopak mnohé citované zdroje chybí (např. Ungr, 2000) či jsou špatně citované (např. Dokoupil, 1999, ačkoliv v textu je popsáno, že se jedná o publikaci více autorů), u některých pasáží se lze domnívat, že nepocházejí z hlavy autorky a patrně je také nepřesné používání přímých a nepřímých citací, stejně jako nekorektní zápis některých zdrojů do seznamu literatury. Z psaného textu je navíc také zřejmá určitá nezkušenost autorky s psaním prací tohoto typu, kdy je často používáno *ich*-formy apod. Co do grafické stránky je naopak práce poměrně zdařilá, ale zároveň lze zde najít celou řadu typografických chyb, kterým se autorka nevyvarovala.

Výše uvedené nedostatky nejsou – až na nekorektní práci s literaturou, nad kterou se autorka musí zamyslet při zpracovávání dalších prací a článků tohoto typu – závažné povahy. I proto lze bakalářskou práci Elišky Zykmondové hodnotit jako standardní, a proto ji

doporučuji přijmout k obhajobě.

Mgr. Luděk Šídlo, DiS.

Praha 2009-09-10